

בהנהלת הישיבה - אסיפת התלמידים

לפני ואחרי נישואיו הי' רבינו יד ימינו של חותנו הגה"צ מנייטרא זצ"ל בניהול הישיבה, וכמו שכתב גיסו הרה"ג אב"ד נייטרא ז"ל בהקדמתו לספר תורת חמ"ד וזה לשונו: כל שנותיו עד אשר שפך ה' חמתו עלינו בשנות הזעם, עברו עליו ב^{ישיבת חותנו} הישיבת חותנו הצדיק, כ"ק אאמו"ר הגה"ח מרן מוהר"ר שמואל דוד הלוי אונגאר זי"ע האבדק"ק נייטרא יצ"ו, כעובד אחורי הפרגוד, ועמד לימין רבו בהנהגת הישיבה. התמדת למודו ועומק עיונו היו עד להפליא - ואף שהי' נחבא אל הכלים, נעשה מפורסם במדינה כלמדן עצום, דרשן נפלא, בעל השקפה ברורה, עכ"ל.

וכך מספרים תלמידי ישיבת נייטרא מתקופה ההיא כי מה טוב הי' חלקם כשידעו שכל דבר הקשה נמצא להם גאון השולט בכל מכמני התורה שיכולים לשאלו בכל מקום שרוצים ויענה תיכף ומיד על הכל תשובה ברורה כשמלה^{יא}.

היו תקופות שלימד שיעור בקביעות בישיבה, בשנת תרצ"ו לימד שיעור טפל (נעבן שיעור) במסכת שביעית, השיעור הי' מיועד לבחורים המעולים שבישיבה. הגם שהי' נלמד לצרכי בקיאות, בכל זאת לימד בחריפות ובעמקות רבה וציטט בע"פ עשרות מקורות, ביניהם מתוך כתבי יד שמצא באקספארד. בסוף לימוד הסוגיא אמר לפעמים: כל מה שאמרתי הי' רק סביב לענין, ועדיין לא נגעת בנושא עצמו ולעצם הענין...^{יב}

כשהי' חותנו זצ"ל במעונות הקיץ למען בריאותו, מינה את רבינו שיאמר את השיעורים לתלמידי הישיבה תחתיו. הרה"ח ר' יחיאל צבי פישער ע"ה מתאר: פעם אחת כאשר רבינו אמר את השיעור במקום רבו זצ"ל ששהה אז במקום נופש, הרגשנו איך שהדברים משמחים ומאירים ממש כנתינתן מסיני, עד שנדמה הי' לנו כאילו כותלי בית המדרש מרקדים עמנו...

פעם כשעמדו במס' שבת בסוגיא דאתמחי גברא ואתמחי קמיע, ביאר רבינו באריכות את המחלוקת שהיתה בין הג"ר יונתן אייבשיץ

יא. מפי הרה"ח ר' יוסף הלוי ראזענבערג הי"ו.

יב. קראתי ואין עונה עמוד 20.